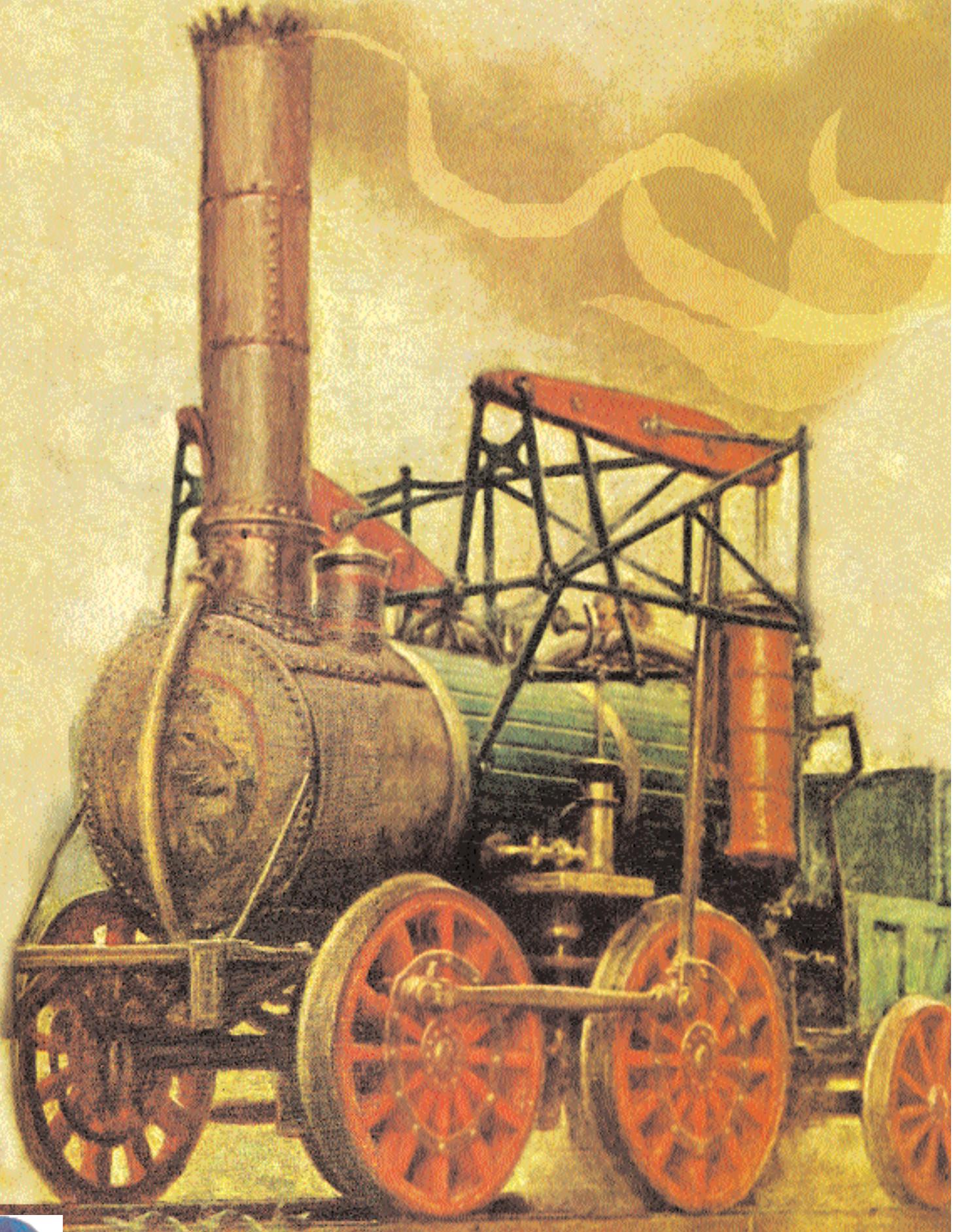

Τρένο, πλούτο ή αεροπλάνο;

ΕΜΟΤΗΤΑ 192

Πάμε ένα ταξιδάκι με το τρένο;

Παιδιά, σας αρέσει να ταξιδεύετε με το τρένο; Έχετε σκεφτεί ποτέ ότι με το τρένο ταξιδεύουμε πιο οικονομικά, πιο άνετα και με περισσότερη ασφάλεια; Έχετε σκεφτεί ότι δεν έχουμε το άγχος της οδήγησης, ότι αποφεύγουμε τη μόλυνση και πολλούς κινδύνους; Τα τρένα πάνω στις σιδερένιες ράγες τους ξεχύνονται στους κάμπους, περνούν μέσα από σκοτεινά τούνελ και ξαναβγαίνουν στο φως. Σταματούν στις πόλεις και στα χωριά, φέρνοντας τους ανθρώπους σε επικοινωνία. Το σφύριγμα του τρένου και ο ρυθμικός ήχος της μηχανής του σημαίνουν πολλά: αναχωρήσεις και επιστροφές, πύπες και χαρές.

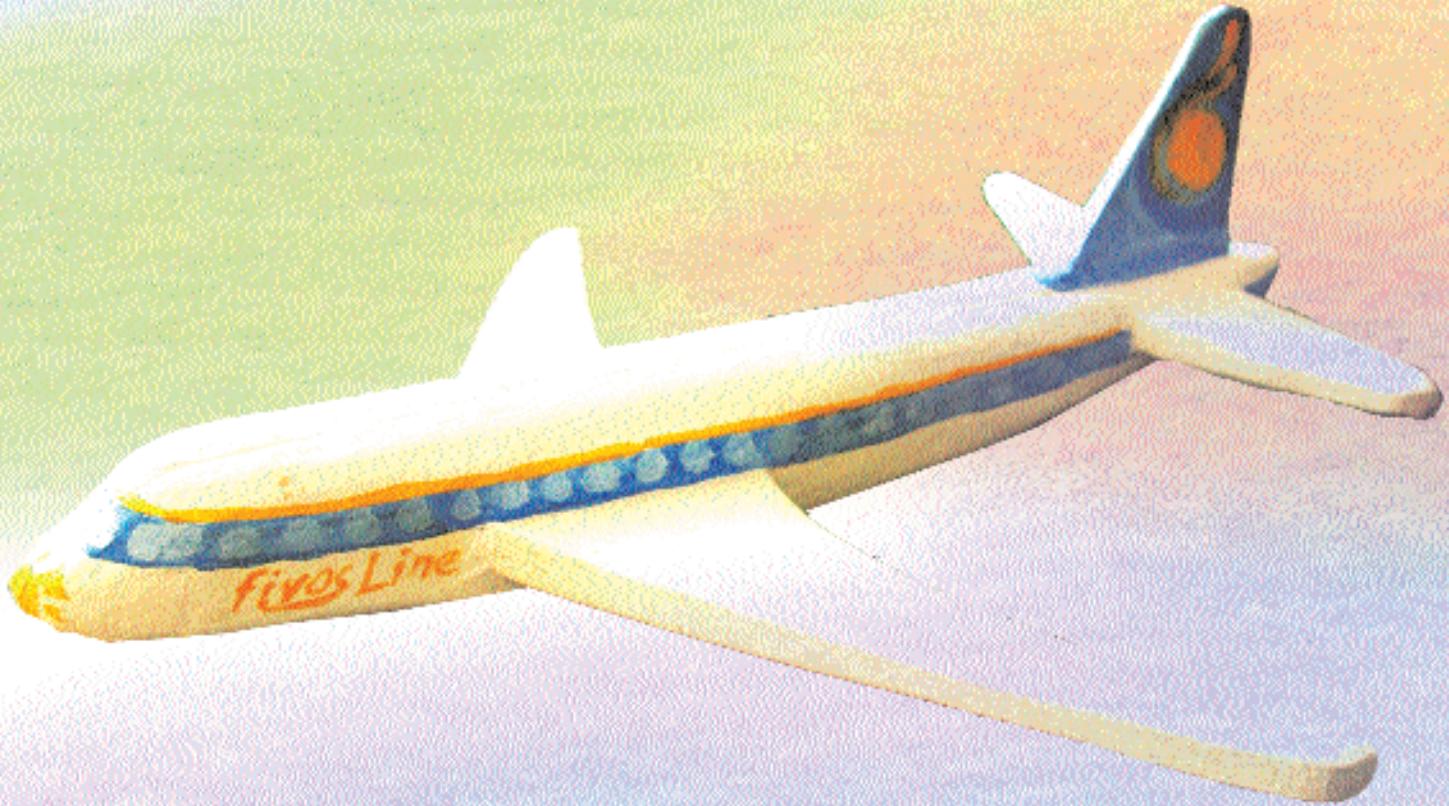
Orient Express

Κάποτε στην Ευρώπη κυκλοφορούσε ένα τρένο γεμάτο μυστήριο και γοντεία. Ήταν το Orient Express που ξεκινούσε από το Λονδίνο και έφτανε μέχρι την Κωνσταντινούπολη. Είχε βαγόνια πολυτελείας, σαλόνια, εστιατόρια, κλινάμαξες. Μ' αυτό ταξίδευαν διπλωμάτες, τυχοδιώχτες, αριστοκράτες, επιχειρηματίες, άνθρωποι της Τέχνης και των Γραμμάτων. Ήρωες των κινηματογραφικών ταινιών, όπως ο Ηρακλής Πουαρό και ο James Bond έζησαν συναρπαστικές περιπέτειες κυνηγώντας ύποπτους επιβάτες στο Orient Express και σε άλλα τρένα.

*κλινάμαξες: βαγόνια με κρεβάτια

- **Tι ήταν το Orient Express;**
- **Ποιοι ταξίδευαν συνήθως με το Orient Express;**
- **Ρωτήστε τους γονείς σας αν έχουν δει κάποια ταινία που γυρίστηκε στο περίφημο αυτό τρένο. Ζητήστε τους να σας περιγράψουν τον βασικό πρωταγωνιστή της ταινίας.**

Από το αεροπλάνο

Αγαπητά μου ανήψια,
Σας είχα τάξι, την τελευταία φορά, να
σας μιλήσω για το αεροπορικό μου
ταξίδι από την Αθήνα στα Γιάννενα.
Είναι συνταρακτικό ένα αεροπορικό
ταξίδι, όταν το κάνεις για πρώτη φορά.
Νόμισα πως θα φοβηθώ πολύ και σας
αποχαιρέτησα με τη σκέψη μου. Τι τα
θες, άλλο είναι να νιώθεις τη γη
στέρεη από κάτω σου κι άλλο να
γίνεσαι... πουλί. Έλα όμως, που είχα
και τόση περιέργεια, να δω πώς θα 'ναι
αυτό το περίφημο ταξίδι. Όλα ήταν για
μένα καινούργια. Το αεροδρόμιο, η
αεροσυνοδός, το κλείσιμο μέσα στ'
αεροπλάνο, ύστερα που σου ήνενε να

δέσσεις τη ζώνη σου (εκεί δα μετάνιωσα
πιγάκι που είχα μπει), ύστερα το
τρέξιμο του αεροπλάνου στον
διάδρομο της απογείωσης και το
ελάχιστο διάστημα που σταματάει, να
πάρει πιες ανάσα για τη μεγάλη στιγμή
που ξεκολλάει από τη γη. Εκείνη την
ώρα σου φαίνεται σαν ζωντανό πλάσμα
που μαζεύει τη δύναμη του και άθελά
σου μαζεύεις και εσύ τη δύναμη σου
για να μοιραστείτε την προσπάθεια.
Η προσπάθεια σε ανεβάζει όλο και πιο
πάνω κι η γη πλαταίνει στα πόδια σου.
Βλέπεις τους ανθρώπους, τα δάση, τα
μικρά χωριουδάκια και τα αμέτρητα
δρομάκια και μονοπατάκια που

ενώνουν τους ανθρώπους. Θυμήθηκα κάτι που είχα διαβάσει σ' ένα βιβλίο που αγαπούσα στα νιάτα μου, τα «Ψηλά Βουνά» του Παπαντωνίου. «Ο δρόμος δεν γίνεται μόνο για λίγους ανθρώπους. Τον φτιάχνουν λίγοι και τον χαίρονται όλοι. Ο δρόμος είναι για όλον τον κόσμο. Είναι για τον πλούσιο και για τον φτωχό, για τον άρχοντα και τον ζητιάνο. Με τον δρόμο, ένα βουνό ανταμώνει με το άλλο βουνό, μια ποδιτεία δίνει το χέρι στην άλλη...». Έτσι όπως τους βλέπεις ολοκάθαρα από κει πάνω τους δρόμους μας, πυκνό δίχτυ που ζώνει τα βουνά και τους κάμπους, σε κάνουν ν' αγαπάς και να

θαυμάζεις τον άνθρωπο.

Μικρός σαν μυρμήγκι, αθέατος από κει ψηλά, κατόρθωσε να χαράξει με αναλλοίωτα σημάδια στο πρόσωπο της γης την αγάπη για επικοινωνία, για συνεννόηση, για φιλία με τους άλλους ανθρώπους. Αυτή μου φαίνεται είναι η πιο ζωηρή εντύπωση που κράτησα από το ταξίδι μου.

Σας φιλώ

Η θεία σας

Λίνα Κάσδαγη

Τεσλαρίο

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- Ποια ήταν η πιο ζωηρή εντύπωση της θείας στο ταξίδι;
- Πώς καταλαβαίνεις την φράση «Νιώθεις να γίνεσαι... πουλί»;
- Τι σημαίνει η φράση «Με τον δρόμο μια πολιτεία δίνει το χέρι της στην άλλη»;

